

СТАНОВИЩЕ

Проф. д-р Кирил Христов Христов, д.м.н.
специалност „Ендокринология и болести на обмяната“, Медицински университет – Варна

Въз основа на заповед Р-109-388/15.11.2017 на проф. д-р КРАСИМИР ИВАНОВ, д.м.н. – Ректор на Медицински университет „Проф. д-р Параскев Стоянов“ – Варна заемане на академичната длъжност **„Професор“** в област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. Медицина и специалност **„Вътрешни болести“** за нуждите на Факултет „Медицина“, Катедра „Пропедевтика на вътрешните болести“ при Медицински университет - Варна, в срок до 6 /шест/ месеца от обявяването му в ДВ бр. 77/ 26.09.2017 г.

В законовият срок са подадени документи от доц. Бранимир Николов Каназирев, дм, Катедрата по Пропедевтика на вътрешни болести при Медицински Университет-Варна, който е допуснат до конкурса.

Професионална квалификация

Доц. д-р Бранимир Каназирев е завършил Медицина в Медицински Университет-Варна през 1979 година. От същата година е асистент в Катедрата по Вътрешни Болести, Клиника по Кардиология, филиал Добрич. От 1982 година е асистент в Катедрата по Пропедевтика на Вътрешни Болести-Варна. От 1984 има специалност по Вътрешни болести, а от 1986 година по Ревмокардиология.

През 1986 година специализира инвазивна кардиология в Националният Център по ССЗ- Медицинска Академия- София. До 1996 работи и към Катетеризационната Лаборатория на МБАЛ „Света Марина“ През 1994 успешно защитава изпит за диплома за чуждестранен лекар на САЩ (Educational Commission of Foreign Graduates-ECFMG) и спечелва специализация в САЩ по инвазивна кардиология в Albany Medical Center- New York. След завръщането си извършва сърдечна катетеризация с артериотомия на брахиална артерия по метода на Sones. През 2000 година е на специализация в Inselspital – Берн, Швейцария по трансезофагеална ехокардиография и стрес ехокардиография.

Защитава дисертация на тема “Преживяемост и прогноза при пациентите със сърдечна недостатъчност и нарушена левокамерна систолна и сегментна функция” През 2013 г.е избран за “доцент” по специалност “Вътрешни болести”, а през 2015 г за Ръководител Катедра по Пропедевтика на Вътрешни Болести.

През 2010 получава от ESC диплома "European Cardiologist", през 2012 е сертифициран от EACVI- Certificate for Adult Transthoracic Echocardiography", през 2016 получава сертификат по новата кардиологична специалност „Сърдечна недостатъчност“ от ESC и през 2017 е удостоен с почетното звание Fellow of ESC for Heart Failure. Владее български, английски, руски, френски, немски. Член е на Дружеството на Кардиолозите в България, Дружество по Ехокардиография-България, Сдружение „Българска Сърдечно и Съдова Асоциация“- България, European Society of Cardiology, European Society of Heart

Failure, European Society of Cardiovascular Imaging. Участие в Европейско проучване - Европейска Асоциация по Кардиология, „Euroaspire V“-2017

Преподавателска дейност

Доц. Каназирев има преподавателски стаж общо 38 години и 3 месеца като асистент и старши асистент -7 години, като главен асистент 26 години, и доцент 4 години и 7 месеца. В периода 2010-2017 участва в преподаването на английски език на студентите от трети курс по Пропедевтика на Вътрешни Болести и чете пълният курс лекции по Пропедевтика на Вътрешни Болести за трети курс, а също и част от лекциите на български език. Общата му учебна натовареност е 191 часа за 2013/2014, 100 часа за 2014/2015, 269 часа за 2015/2016 и 178 часа за 2016/2017. Участва в обучението на стажант лекарите- англо и българоезиково обучение, на специализанти по кардиология и общо практикуващи лекари за стаж по Вътрешни Болести. Защитили дисертанти – трима. Участва в създаването на Центъра по Симулационна Медицина към Катедрата по Пропедевтика на УМБАЛ „Света Марина“-Варна и въвеждането на „Blackboard“ системата за интерактивно обучение .

Научна дейност

Общият импакт фактор на научните трудове е 27,039. Издадени са две монографии (през 2012 и 2017 год.) и две ръководства. Участва като съредактор на 1 сборник и учебник по вътрешни болести за медицинските колежи. Има общо 50 публикации в списания- като първи автор-29, като втори -9, като трети в 12. Публикациите в чуждестранни списания са 9. Има 29 участия в конгреси, от които международни - 9, където първи автор – в 7 и втори – във 2. Има пет участия в конгреси на Европейското Дружество по Кардиология. Научните приноси на доц. Каназирев са в областта на сърдечната недостатъчност, в областта на интервенционалните процедури и редки болести.

1. Приноси в областта на сърдечната недостатъчност

В дисертацията на доц. Каназирев: „Преживяемост и прогноза при пациенти с нарушена левокамерна систолна и сегментна функция, 2011г.“ е представено дългосрочно проспективно проследяване на пациенти със сърдечна недостатъчност и систолна дисфункция и нормални параклинични показатели без анемия и бъбречна недостатъчност по отношение на прогнозата, преживяемостта, смъртността и начините на настъпване на смъртта. Основните изводи посочват висок процент на внезапна сърдечна смърт и съотношения внезапна сърдечна смърт, остра циркулаторна недостатъчност, остър миокарден инфаркт както 60:20:10. В създаденият прогностичен модел за увеличаването на риска за сърдечна недостатъчност, най-значим принос имат индекса на сегментна кинетика 0.8 и изходната сърдечна честота над 70 у/мин.

В няколко последващи доклада и статии се доказва значението на създадения индекс в прогнозата и лечението на пациенти със сърдечна недостатъчност.

В двете монографии - **“Сърдечна недостатъчност-преживяемост и прогноза“** 2012 г. и **„Сърдечна недостатъчност със запазена фракция на изтласкване„**, 2017г., са разгледани новите дефиниции и доказателствата за съществуване на сърдечна недостатъчност със запазена фракция на изтласкване като клинична дилема и защо не се повлияват пациентите със СНзИФ от класическото лечение. Обсъждат са прогностичните фактори за преживяемостта при сърдечна недостатъчност- предсърдно мъждене, артериална хипертония, сърдечна честота, продължителността на QRS комплекса, индекса на сегментна конетика. Определя са ролята на биомаркерите и ролята на исхемичната болест на сърцето, както и начините на умирање - внезапна сърдечна смърт и остра сърдечна недостатъчност. Засегнати са проблемите на натриуретични пептиди при сърдечна недостатъчност със запазена фракция на изтласкване като хемодинамични биомаркери. Представени са 5 статии със собствени резултати посветени на сърдечна недостатъчност, сърдечна недостатъчност със запазена фракция на изтласкване и биомаркери при сърдечна недостатъчност

2. Приносител в областта на интервенционални процедури включват транскатетърното имплантиране на аортна клапа (TAVI), имплантиране на Amplatz оклудер на междупредсърден дефект, имплантация на стент при коарктация на аортата.

Тези процедури са проведени в сътрудничество с д-р Вълков (ангиографска лаборатория в УМБАЛ „Света Марина“, Варна) и УМБАЛ „Света Екатерина“ София. В УМБАЛ „Света Марина“ се извършени понастоящем 23 процедури за транскатетърно имплантиране на аортна клапа при високорискови пациенти, като проследяването им се извършва по протокол включващ натриуретични пептиди и ехокардиографски показатели за обратното ремоделиране на лявата камера. Едновременно с това се проследяват и пациенти с транскатетърното имплантиране на аортна клапа и каротидна стеноза.

В 5 статии са посочени резултати от провеждането и проследяването на пациенти със сърдечни клапни и междупредсърдни дефекти въз основа на които е създаден собствен алгоритъм.

3. Приноси в областта на редките болести и сърдечна недостатъчност

В Центъра по редки болести са проследени 37 пациенти със таласемия майор с помощта на ехокардиография и изследване на NT-proBNP. При 11 пациенти (29.7 %) са установени повишени стойности на натриуретичните пептиди и е започнато лечение с медикаменти ACE инхибитори и бета блокери като пациентите са проследявани периодично. Установено е, че нивата на натриуретичните пептиди корелират с индексираният обем на лявото предсърдие. Индексирания обем на лявото предсърдие измерен с ехокардиография и със сърдечен магнитен резонанс е значимо по-голям при пациентите с повишени NT-pro BNP

в сравнение тези със нормални стойности и в сравнение със здрави контроли. При пациентите със таласемия майор са променени всички изследвани показатели на систолна и диастолна функция в сравнение със здравите контроли с изключение на фракцията на пациентите с таласемия и наложителното използване на индексирани ехокардиографски показатели. Това е един от първите опити за системно проследяване на пациентите с таласемия майор по отношение на сърдечно-съдовият им статус.

Заключение:

Смятам, че кандидатът доц. д-р Бранимир Николов Каназирев, дм според Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности и Качествените критерии за развитие на академичния състав отговаря напълно на изискванията за заемане на академична длъжност „професор" по вътрешни болести в Медицинския Университет, Варна. Имайки предвид гореизложеното, убедено препоръчвам на почитаемите членове на научното жури да изберат доц. д-р Бранимир Николов Каназирев дм, за професор по Вътрешни Болести към Катедрата по Пропедевтика на Вътрешни Болести, Медицински Университет - Варна.

05.01.2018

Проф. д-р Кирил Христов, д.м.